

De Tijd, 09/10/2024

Belgische topkunst tussen roze mossen en sinaasappelaroma's

Tijdens de expo 'Art Pops' stapt Belfius Art Gallery, die België's grootste private kunstverzameling beheert, af van neutrale witte muren. Op 32 hoog in Brussel kan je nieuwe én eeuwenoude toppers voelend, snuffelend en luisterend ontdekken.

Belgische topkunst tussen roze mossen en sinaasappelaroma's

Tijdens de expo 'Art Pops' stapt Belfius Art Gallery, die België's grootste private kunstverzameling beheert, af van neutrale witte muren. Op 32 hoog in Brussel kan je nieuwe én eeuwenoude toppers voelend, snuffelend en luisterend ontdekken.

NATALIE HELSEN

Een witte ruimte, helder licht en voorzichtig gadeslagen werken. Dat is het beeld dat we van een kunstgalerie hebben. Nochtans zijn white cubes niet van alle tijden. De trend maakte vorige eeuw opgang bij de minimalistische modernisten, was destijds radicaal en werd codetaal voor 'belangrijke kunst'. Maar criticasters vonden de aanpak metertijd ook elitair, conservatief en zelfs saai.

Het is interessant te zien dat Belfius Art Gallery, net zoals eerder al het KMSKA, op zoek gaat naar andere manieren om werk te etaleren, weg van het steriele. Belfius bezit België's grootste private kunstverzameling en toont naar jaarlijkse gewoonte een archiefselectie, gaande van 17de-eeuwse schilderijen tot recent werk van onder anderen Warre Mulder en Louise Delanghe. 'Het is de bedoeling dat de kunst echt buiten het kader treedt, dat het een ervaring wordt waarbij voelen, ruiken en horen van tel zijn', zegt curator Anouck Clissen. 'Art Pops' is een speelse en associatieve trip langs blockbusters - Masereel, Brueghel, Magritte - en hedendaagse aankopen. Het royale panorama op de 32ste verdieping van de Belfius-toren aan het Brusselse Rogierplein is een eerste aanknopingspunt om werken rond wind, wolken en transparantie voor te stellen. Een landschap van de expressionist Constant Permeke contrasteert met een recent werk van de Franse kunstenaar Lionel Estève, bestaande uit borduursels die de zon voorstellen. Dat soort inhoudelijke overlapping, met de scenografie als extra verbindende lijn, deelt de expo op in twee zones. Een Paul Delvaux met de rug naar het publiek opzittend - de laatste schilderij van D'Osbe sur la Ville is alleen met een spiegel zichtbaar - komt strek in combinatie met een recent zelfportret van Kristof Santy. Liever dan zijn gezicht schilderde de West-Vlaming de lege achterkant van zijn schilderstoel.

In een volgende zaal vormt staggiefotografie een Napoleon-snoepje op een werk van Santy, een fragmentaire interpretatie van 'Le déjeuner sur l'herbe' door Georges Collignon en een vrolijke Galle de Hincbe van Pierre Alechinsky. Rondzwevende sinaasappelverspreiden een passend parfum. Maar niets dat zo indrukwekkend raakt als het witte doosje dat gearriveerd naar Peter de Cupere bedacht als groen geurde aanvulling op een Bruegel-schilderij.

Eén ding is zeker: hoe meer je van de witte muren afstept, hoe verdeelder de meningen zullen zijn. Al helemaal in een expo die op veel volk is voorzien - vorige keer zo'n 15.000 bezoekers - en waarbij je voelt dat roze strandballen in de ruimte appelleren aan een sociaal-emotionaal publiek. Niet iedereen zal Jasper Steverlinck's pianomuziek smaken bij René Magritte en Rinas Van de Velde. Het factuuroze mos rond de Latere School leidt zonder twijfel tot discussies, en de met AI gemaakte projectie rond een onverschuld werk van Henri met de illes al 'belasacht. Maar saai en elitair is de voorstelling van de topwerken allerminst.

'Art Pops' loopt van 19 oktober tot 21 juni en is zaterdag open voor het publiek. Reserveren via belfius.be/art is wel vereist.

Een witte ruimte, helder licht en voorzichtig gadeslagen werken. Dat is het beeld dat we van een kunstgalerie hebben. Nochtans zijn white cubes niet van alle tijden. De trend maakte vorige eeuw opgang bij de minimalistische modernisten, was destijds radicaal en werd codetaal voor 'belangrijke kunst'. Maar criticasters vonden de aanpak metertijd ook elitair, conservatief en zelfs saai. Het is interessant te zien dat Belfius Art Gallery, net zoals eerder al het KMSKA, op zoek gaat naar andere manieren om werk te etaleren, weg van het steriele. Belfius bezit België's grootste private kunstverzameling en toont naar jaarlijkse gewoonte een archiefselectie, gaande van 17de-eeuwse schilderijen tot recent werk van onder anderen Warre Mulder en Louise Delanghe. 'Het is de bedoeling dat de kunst echt buiten het kader treedt, dat het een ervaring wordt waarbij voelen, ruiken en horen van tel zijn', zegt curator Anouck Clissen. 'Art Pops' is een speelse en associatieve trip langs blockbusters - Masereel, Brueghel, Magritte - en hedendaagse aankopen. Het royale panorama op de 32ste verdieping van de Belfius-toren aan het Brusselse Rogierplein is een eerste aanknopingspunt om werken rond wind, wolken en transparantie voor te stellen. Een landschap van de expressionist Constant Permeke contrasteert met een recent werk van de Franse kunstenaar Lionel Estève, bestaande uit borduursels die de zon voorstellen. Dat soort inhoudelijke overlapping,

met de scenografie als extra verbindende lijm, deelt de expo op in tien zones. Een Paul Delvaux met de rug naar het publiek opstellen - de surreële schildering van L'Aube sur la Ville is alleen met een spiegel zichtbaar - houdt steek in combinatie met een recent zelfportret van Kristof Santy. Liever dan zijn gezicht schilderde de West-Vlaming de lege achterkant van zijn schildersdoek. In een volgende zaal vormt suggestief golvend groen textiel de rode draad tussen een Napoleon-snoepje op een werk van Santy, een felgroene re-interpretatie van 'Le dejeuner sur l'herbe' door Georges Collignon en een vrolijke Gille de Binche van Pierre Alechinsky. Rondzwevende sinaasappels verspreiden een passend parfum. Maar niets dat zo indrukwekkend ruikt als het witte doosje dat geurkunstenaar Peter de Cupere bedacht als groen geurende aanvulling op een Brueghel-schilderij. Eén ding is zeker: hoe meer je van de witte muren afstapt, hoe verdeelder de meningen zullen zijn. Al helemaal in een expo die op veel volk is voorzien - vorige keer zo'n 15.000 bezoekers - en waarbij je voelt dat roze strandballen in de ruimte appelleren aan een socialemediaminnend publiek. Niet iedereen zal Jasper Steverlincks pianomuziek smaken bij René Magritte en Rinus Van de Velde. Het fuchsiaroze mos rond de Latemse School leidt zonder twijfel tot discussies, en de met AI gemaakte projectie rond een eeuwenoud werk van Herri met de Bles al helemaal. Maar saai en elitair is de voorstelling van de topwerken allerminst. 'Art Pops' loopt van 19 oktober tot 21 juni en is zaterdag open voor het publiek. Reserveren via belfius.be/art is wel vereist.

Natalie Helsen

[Belgische topkunst tussen roze mossen, sinaasappelaroma's en pianomuziek | De Tijd](#)

Belgische topkunst tussen roze mossen, sinaasappelaroma's en pianomuziek

□

Op 'Art Pops' gaat Belfius Art Gallery op zoek naar andere manieren om werk te etaleren, met meer kleur aan de witte muren. ©Belfius

—

08 oktober 2024 15:50

Tijdens de expo 'Art Pops' stapt Belfius Art Gallery, die België's grootste private kunstverzameling beheert, af van neutrale witte muren. Op 32 hoog in Brussel kan je nieuwe én eeuwenoude toppers voelend, snuffelend en luisterend ontdekken.

Een witte ruimte, helder licht en voorzichtig gadeslagen werken. Dat is het beeld dat we van een kunstgalerie hebben. Nochtans zijn *white cubes* niet van alle tijden. De trend maakte vorige eeuw opgang bij de minimalistische modernisten, was destijds radicaal en werd codetaal voor 'belangrijke kunst'. Maar criticasters vonden de aanpak mettertijd ook elitair, conservatief en zelfs saai.

Eén ding is zeker: hoe meer je de witte muren achterwege laat, hoe verdeelder de meningen zullen zijn.

Het is interessant te zien dat Belfius Art Gallery, net zoals eerder al het KMSKA, op zoek gaat naar andere manieren om werk te etaleren, weg van het steriele. Belfius bezit België's grootste private kunstverzameling en toont naar jaarlijkse gewoonte een archiefselectie, gaande van 17de-eeuwse schilderijen tot recent werk van onder anderen Warre Mulder en Louise Delanghe. 'Het is de bedoeling dat de kunst echt buiten het kader treedt, dat het een ervaring wordt waarbij voelen, ruiken en horen van tel zijn', zegt curator Anouck Clissen.

Advertentie

'Art Pops' is een speelse en associatieve trip langs blockbusters - Masereel, Brueghel, Magritte - en hedendaagse aankopen. Het royale panorama op de 32ste verdieping van de Belfius-toren aan het Brusselse Rogierplein is een eerste aanknopingspunt om werken rond wind, wolken en transparantie voor te stellen. Een landschap van de expressionist Constant Permeke contrasteert met een recent werk van de Franse kunstenaar Lionel Estève, bestaande uit borduursels die de zon voorstellen.

Dat soort inhoudelijke overlapping, met de scenografie als extra verbindende lijm, deelt de expo op in tien zones. Een Paul Delvaux met de rug naar het publiek opstellen - de surreële schildering van *L'Aube sur la Ville* is alleen met een spiegel zichtbaar - houdt perfect steek in combinatie met een recent zelfportret van Kristof Santy. Liever dan zijn gezicht schilderde de West-Vlaming de lege achterkant van zijn schildersdoek.

©Belfius

In een volgende zaal vormt suggestief golvend groen textiel de rode draad tussen een Napoleonsnoepje op een werk van Santy, een felgroene re-interpretatie van 'Le dejeuner sur l'herbe' door Georges Collignon en een vrolijke Gille de Binche van Pierre Alechinsky. Rondzwevende sinaasappels verspreiden een passend parfum. Maar niets dat zo indrukwekkend ruikt als het witte doosje dat geurkunstenaar Peter de Cupere bedacht als groen geurende aanvulling op een Brueghel-schilderij.

Eén ding is zeker: hoe meer je van de witte muren afstapt, hoe verdeelder de meningen zullen zijn. Al helemaal in een expo die op veel volk is voorzien - vorige keer zo'n 15.000 bezoekers - en waarbij je voelt dat roze strandballen in de ruimte appelleren aan een socialemediaminne publiek. Niet iedereen zal Jasper Steverlincks pianomuziek smaken bij René Magritte en Rinus Van de Velde. Het fuchsiaroze mos rond de Latemse School leidt zonder twijfel tot discussies, en de met AI gemaakte projectie rond een eeuwenoud werk van Herri met de Bles al helemaal. Maar saai en elitair is de voorstelling van de topwerken allerminst.

'Art Pops' loopt van 19 oktober tot 21 juni en is zaterdags open voor het publiek. Reserveren via belfius.be/art is vereist.

Bron: De Tijd